

ge, at hvis unge mennesker har en bestemt adfærd i en alder under 15 år, er de altså stadig væk børn, hvis problemer skal behandles i socialvæsenet i kommunerne.

Men vi mener også, at man kan stille nogle krav. Og hr. Tom Behnke var jo også inde på, at der er noget, der hedder krav, konsekvens og kærlighed, når vi diskuterer de her ting. Det er jo netop derfor, nogle unge mennesker fortsætter ud ad slisken: fordi der ikke bliver stillet nogen krav til dem med hensyn til deres handlinger.

Vi har jo set, hvordan politiet på Nørrebro er begyndt på ikke at ville acceptere noget som helst, altså at slå ned første gang. Og øvelsen er altså ikke anderledes, fordi den foregår i det sociale system.

Jeg er godt klar over, at der ikke er nogen sanktionsmuligheder, hvis forældrene ikke vil samarbejde og være med til at lave en handlingsplan, og at man ikke rigtig har noget at dunke hverken forældrene eller de unge mennesker i hovedet med, hvis forældrene ikke medvirker. Det er jeg da godt klar over. Men vi ved jo fra dagligdagen ude i kommunerne, at hvis man gør en indsats og kontakter forældrene og spørger, hvorfor lille Peter er ved at blive kriminel, så vil hovedparten af forældrene altså gerne deltage i det her, og det synes jeg er positivt.

Og så er det, vi spørger: Jamen hvis man kan lave ungdomskontrakter for de 15-17-årige, hvorfor kan man så ikke også have en handlingsplan og stille nogle krav i disse tilfælde? Og vi mener faktisk, at man kunne formulere den her.

Nu bliver vi jo tit angrebet af fru Anne Bastrup, som er jurist, for, at vores forslag ikke rigtig er i orden med hensyn til bemærkningerne. Men det er jo derfor, vi har lavet et beslutningsforslag. Vi har ikke embedsmænd til at skrue det sammen. Vi fører politik ud fra nogle holdninger, og vi mener altså, at selv om man kun er 13 år, bør der være en konsekvens, når man laver ulykker, uden man netop behøver at skulle igennem domstolens og kriminalforsorgens regi. Det mener vi godt der kan, og vi mener også, at vi kan holde til det.

Så spørger man: Jamen hvor er det retssikkerhedsmæssige i den henseende, hvis man er under den kriminelle lavalder på de 15 år?

Jamen den ligger jo i, at samfundet går ind og gør en indsats via socialvæsenet. Og hvis man så ikke medvirker dér, er der kun den yderste

konsekvens, og det er tvangsfjernelse. Det er derude, det ligger. Og vi vil godt angribe tingene, inden de unge mennesker kommer i fængsel, eller inden de skal tvangsfjernes, og prøve at opstille nogle klarere retningslinjer for, hvordan man skal agere i kommunerne på det her område.

Vi er godt klar over, at der er sat penge af, og vi er tilfredse med den voldspakke, der er kommet på nogle områder. Vi synes bare, at debatten herhjemme om alle de ting, der sker på det her område – også med hensyn til de etniske grupper, som hr. Tom Behnke var inde på – viser, at der er nogle problemer, som vi er nødt til at arbejde videre med, for ellers bliver de ustyrige på et tidspunkt, og så skal vi til at bruge alle de afdelinger, som justitsministeren beder Folketingets partier om at skaffe midler til i dag.

Vi vil gerne angribe problemerne, før de opstår, og derfor har vi i det her oplæg kørt meget på de præventive tiltag, som vi af et ærligt hjerte mener kan gøres bedre, end de gøres i dag. Og al stagnation er stilstand, og vi vil gerne videre på det her område. Men jeg vil da gerne takke de partier, der har været positive over for vores forslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af chaufførvikarbureauer.

Af Brian Mikkelsen (KF), Svend Heiselberg (V), Ole Donner (DF), Arne Melchior (CD) og Thor-kild B. Fransgaard (FP) m.fl.
(FremSAT 29/10 98).